

всичко, що не могли да размышѣть и стопять. Въ това страшно ломеніе на земнѣ-тѣ корѣ и отъ притичаніе на морскѣ-тѣ водѣ, много ядры животны ся затрупали между скалы и продѣнены мѣста та тамъ ся и скапали, а кости-ты имъ ся напили съ рудны трошицы та ся вкаменили. Такыва вкаменены кости отъ ядры животны и до днесъ ся намирать понѣйдѣ глѣбоко у земнѣ-тѣ и по тѣхъ ся знае за звѣрове-ты отъ прѣвый свѣтъ; другояче нито щяхмы да знаемъ за тыя чудовища, кои-то сега вече нѣма по земнѣ-тѣ.

По много мѣста затрупаны-ты кости отъ животны ся впили и отпечатили по варовиты мягкы каманіе и по тыя отпечаткы ніе намирамы, че едно врѣмя е имало много чудны рыбы, гущеры и другы животны, каквы-то днесъ нѣма никакъ. Само главы-ты на нѣкои отъ тыя другочны животны сѣ дългы до четьре лактіе, а по това снага-та имъ трѣбува да е была отъ 20 до 25 лактіе дълга. Нѣкои отъ тыя животны, както ся разбира по остаткы-ты имъ, имали и доста дългы крыла, като прилѣпи-ти, та могли и да прѣлитать надъ море-то. Чуденъ е былъ тоя свѣтъ! нѣ кога-то Господь създалъ чловѣка, отъ тыя чудны ядры животны не было останѣло много, зашто-то были изгынѣлы отъ много-то прѣвраты по земнѣ-тѣ а що-то останѣли ядры животны тыи ся потеглили по пущинацы-ты и по морскы-ты глѣбочины. Кога-то ся явилъ на земнѣ-тѣ чловѣкъ — слѣдъ много много хыляды години отъ създаніе-то — воды-ты ся были вече смѣстили, земля-та просъхнѣла, наплодила ся отъ растенія и животны и была вече сгодна да живѣе и чловѣкъ по неѣ. Нѣ при всичко това отъ врѣмя на врѣмя стаяли пакъ прѣврати и потоци, отъ кои-то за единъ ся спомянува и въ Св. Писаніе.